

Dosar nr.

R O M Â N I A

TRIBUNALUL
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 23 Octombrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul și pe pârâtul, având ca obiect drepturi bănești privind plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare în perioada 01.12.2021-15.08.2022.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamantul și consilier juridic pentru pârât, cu delegație existentă la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că prin serviciul registratură, pârâtul a depus cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendare a cauzei până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra sesizării, după care;

Instanța pune în discuție cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendare a cauzei.

Reprezentantul pârâtului depune la dosar procedura de sistem despre care a făcut vorbire în cererea de sesizare și practică judiciară. Totodată precizează că sesizarea despre care s-a vorbit la termenul anterior nu vizează prezenta cauză deoarece reclamantul și-a efectuat serviciul în cadrul turelor de serviciu în baza unor ordine de serviciu, existând misiune și plan de acțiune. În speță are importanță dacă reclamantul a solicitat acordarea de timp liber în termenul de 60 de zile așa cum prevede și legea salarizării și ordinele privind majorarea privind munca suplimentară și se solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a lămuri acest aspect.

Reclamantul solicită instanței să îi pună în vedere reprezentantului pârâtului să indice actul normativ prin care funcționarul este obligat să solicite printr-un raport scris acordarea acelor zile libere sau recuperări. De asemenea, susține că mai este un act normativ intern prin care ofițerul care efectuează planificarea lunară este obligat să acorde acele recuperări/ore libere. Este concepția inspectorului general și este prevăzut într-o anexă.

Reprezentantul pârâtului precizează că ofițerul întocmește planificarea în baza solicitărilor polițiștilor deoarece șeful ierarhic nu știe când dorește polițistul să beneficieze de acest liber.

Reclamantul arată că sunt depuse la dosar acele solicitări ale sale pentru acordarea acelor ore de recuperare și nu se face raport.

Reprezentantul pârâtului menționează că reclamantul a solicitat direct punerea în plată și nu acordarea de liber. Chiar expertul în raportul de expertiză precizează că nu a identificat nici un raport de solicitare acordare liber.

Reclamantul precizează că nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL,

Prin cererea adresată la data de 20.02.2023 și înregistrată pe rolul instanței sub nr. 487/101/2023 reclamantul în contradictoriu cu pârâțul, a solicitat:

1. Plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare efectuate și necompensate cu timp liber corespunzător în perioada 01.12.2021- 15.08.2022.

2. Efectuarea demersurilor necesare, incluzând, dar fără a se limita la operațiunile necesare de analizare a documentelor de salarizare, comunicarea documentelor de salarizare sau personal în vederea efectuării recalculării pensiei militare de serviciu, cu luarea în considerare a orelor suplimentare efectuate în perioada mai susmenționată.

3. Obligarea pârâtei la plata dobânzii legale începând cu 01.12.2021 până la data plății efective a acesteia.

În motivare a arăta că a avut calitatea de funcționar public cu statut special — polițist — în cadrul pensionându-se la data de 15.08.2022.

Acesta și-a îndeplinit atribuțiile, în cadrul turelor de serviciu, lucrând 12/13/14 ore în funcție de situația operativă a zilei respective.

În perioada 01.12.2021 — 15.08.2022 reclamantul a efectuat ore suplimentare ce se regăsesc în Planul de acțiune al sectorului unde și-a desfășurat activitatea, precum și în pontajele întocmite, conform tabelului inserat în acțiune.

În data de 30.08.2022 acesta a depus solicitările nr. 2891327 (recalculare ore recuperare) și nr. 2891326 (recalculare și plata ore lucrate suplimentar) pentru perioada 01.12.2021- 15.08.2022.

De asemenea, a formulat adresa nr. 23576/29.11.2022 prin care a solicitat comunicarea fișelor lunare de pontaj, precum și plata orelor suplimentare efectuate, dar instituția nu a dat curs solicitării.

Cu privire la capătul 1 de cerere, a solicitat obligarea pârâtei la plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare efectuate și neplătite în perioada 01.12.2021- 15.08.2022 (110 ore suplimentare efectuate și neplătite).

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) din OMAI 577/2008 „(1) Durata programului de lucru al polițistului este, de regulă, 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu un repaus săptămânal de 2 zile, de regulă sâmbăta și duminica.

De asemenea, art. 10 din OMAI 77/2008 prevede că „Orele de serviciu prestate de polițist peste durata prevăzută la art. 2 alin. (1) se consideră ore suplimentare și se plătesc sau se compensează cu timp liber corespunzător, conform dispozițiilor legale privind salarizarea polițiștilor.

Prin art. 21 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a reglementat obligativitatea angajatorului de a plăti orele suplimentare efectuate de polițiști.

Astfel, potrivit art. 21 alin. 2 din Legea nr. 153/2017:

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

Art.7 din O.M.A.I. 35/2019 prevede: „Pentru personalul cu statut special ale cărui raporturi de serviciu/muncă au încetat sau au fost suspendate, precum și pentru cel transferat, plata majorării pentru munca suplimentară prestată, precum și a drepturilor corespunzătoare muncii astfel prestate, pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ, se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale.”

De asemenea, se solicită a se avea în vedere art. 8 din Ordinul MAI nr. 60/2022:

„Articolul 8

(1) Plata majorării se face pe baza centralizatorului lunar cu personalul care a prestat muncă suplimentară, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Centralizatorul lunar prevăzut la alin. 1 se întocmește de șeful ierarhic nemijlocit, se aprobă de ordonatorul de credite, sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile până la data de 5 a lunii. La momentul întocmirii centralizatorului lunar, șeful ierarhic nemijlocit întocmește și un raport către ordonatorul de credite, prin care își asumă motivele pentru care nu a fost posibilă acordarea timpului liber corespunzător.

(3) Pentru personalul cu statut special ale cărui raporturi de serviciu/muncă au încetat sau au fost suspendate, precum și pentru cel transferat, plata majorării pentru munca suplimentară prestată, precum și a drepturilor corespunzătoare muncii astfel prestate, pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ, se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale.

(4) Pentru personalul M.A.I. detașat, mutat, împuternicit pe o funcție de conducere sau pus la dispoziție la o unitate, alta decât cea la nivelul căreia a fost dispusă desfășurarea activității, plata majorării pentru munca suplimentară prestată, precum și a drepturilor corespunzătoare muncii astfel prestate, pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ, se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale, de către ordonatorul de credite cedent."

Nu este situația unui refuz al reclamantului de a recupera orele suplimentare, ci este situația în care recuperarea acestora nu mai era posibilă din motive obiective, respectiv încetarea raporturilor de muncă prin pensionare.

Cu privire la aceste aspecte, s-a solicitat a se avea în vedere, cu titlu de practică judiciară, Hotărârea C. Ap. București, s. a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, dec. nr. 3064 din 7 iunie 2016:

„Obligația de acordare a zilelor libere aparține angajatorului, pentru salariat fiind un drept iar dacă această obligație nu este îndeplinită de către angajator în acel termen de 60 de zile calendaristice sau dacă, înainte de curgerea acestui interval sau ulterior acestui interval, raporturile de muncă dintre părți încetează, și zilele libere nu au fost acordate salariatului înainte de încetarea contractului individual de muncă, în astfel de situații devine incidentă ipoteza legală din cuprinsul art. 123 C. m., respectiv angajatorul este obligat să îi plătească salariatului său un spor pentru orele suplimentare efectuate.

În niciun caz, neefectuarea zilelor libere, cât timp raporturile de muncă între părți s-au aflat în derulare nu are drept efect stingerea dreptului fostului salariat de a cere plata lor, dispozițiile art. 123 alin. (1) C. m. fiind foarte clare în acest sens.

Faptul că reclamanta cere plata orelor suplimentare după încetarea raporturilor de muncă nu are nicio relevanță, pentru că dispozițiile Codului muncii nu instituie vreo decădere a salariatului de a solicita plata orelor suplimentare efectuate dacă acesta nu le-a cerut cât încă mai avea calitatea de salariat, singura condiție fiind aceea ca aceste drepturi salariale să fie pretinse în interiorul termenului de prescripție de trei ani.

Astfel, potrivit art. 7 din O.M.A.I. nr. 35/2019, precum și art. 8 din O.M.A.I. nr. 60/2022, în situația încetării raporturilor de serviciu, nu mai este aplicabilă regula compensării doar cu timp liber corespunzător orelor suplimentare efectuate de către funcționarul public cu statut special.

Cu privire la aceste aspecte, s-a solicitat a se avea în vedere, cu titlu de practică judiciară, Hotărârea C. Ap. Galați, Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Dec. nr. 1163 din 27 mai 2013

„În anul 2011, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum

și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător ”

S-ar desprinde concluzia, așa cum a reținut și instanța de fond că orele suplimentare nu ar mai putea fi plătite. Nu se poate reține o astfel de concluzie. În cauză, odată ce nu mai pot fi compensate cu timp liber orele suplimentare, dat fiind că reclamantului i-a încetat contractul individual de muncă, este normal că munca efectuată de acesta suplimentar să fie plătită, ca fiind deja prestată de fostul salariat, iar neplata orelor suplimentare ar reprezenta muncă gratuită din partea reclamantului.

Dispozițiile menționate mai sus au instituit o derogare de la normele Codului muncii pentru o situație specială, de economisire a bugetului statului pentru o perioadă de criză, în schimb au avut în vedere faptul că salariatul va putea fi plătit cu timp liber corespunzător pentru orele efectuate suplimentar. Textul nu a institui faptul că orele suplimentare nu vor mai fi plătite. Dispozițiile menționate au de altfel în vedere situația salariatului ce are în continuare această calitate.

Având în vedere că instituția pârâtă nu a respectat prevederile art. 7 din Ordinul MAI 35/2019, art. 8 din Ordinul MAI nr. 60/2022, precum și celelalte norme legale invocate, s-a solicitat obligarea instituției la plata orelor suplimentare efectuate în perioada 01.12.2021- 15.08.2022.

Cu privire la capătul 2 de cerere, s-a solicitat obligarea pârâtei la efectuarea tuturor demersurilor necesare conform atribuțiilor legale ale acesteia în vederea recalculării pensiei reclamantului cu luarea în considerare a orelor suplimentare efectuate.

Art. 28 din Legea nr. 223 din 24 iulie 2015 privind pensiile militare de stat (în continuare „Legea 223/2015”) prevede următoarele:

„(l) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)-c) (...)”.

Salariul lunar, definit prin art. 7 lit. e din Legea nr. 153/2017 cuprinde „salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar”

Astfel, reclamantul are dreptul la recalcularea pensiei, luându-se în calcul și sporul pentru munca suplimentară efectuată de acesta, iar obligația comunicării documentelor revine

Cu privire la capitolul 3 de cerere, în baza art. 1531 din Noul Cod Civil („NCC”), creditorul are dreptul la repararea integrală prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit.

Art. 1535 din NCC (daunele moratorii în cadrul obligațiilor bănești) statuează că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până la momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii ar fi mai mic.

Aceste dispoziții permit un cumul între actualizarea creanței cu rata inflației și dobânda, deoarece actualizarea creanțelor este admisibilă ca urmare a existenței fluctuațiilor monetare ce se produc după expirarea scadenței obligațiilor de plată, reprezentând o daună efectivă produsă patrimoniului creditorului — „damnum emergens”, iar câștigul nerealizat îl reprezintă dobânda — „lucrum cessans”.

Așadar, despăgubirile civile trebuie să cuprindă atât pierderea efectivă cât și beneficiul nerealizat, deoarece numai prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului consacrat de art. 1531 NCC.

Dobânda legală urmează a se calcula conform O.G. nr. 13 din 24 august 2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

A fost anexată, cu titlu de practică judiciară, hotărârea nr. 3147 din data de 08.12.2022, dosar nr. 33820/3/2021, având obiect similar prezentei cauze.

Având în vedere că în prezenta cauză sarcina probei este a instituției angajatoare întrucât este vorba despre un conflict de muncă, iar competența este dată de calitatea reclamantului de funcționar public cu statut special — polițist — pe care o deținea în perioada în care solicită drepturile salariale, s-a solicitat emiterea unei adrese prin care să se solicite instituției să transmită planificările de serviciu din perioada 01.12.2021-15.08.2022.

În drept: 151 Cod proc. civ., art. 192-1 4 Cod proc. civ. și art. 28 din Legea 367/2022 a dialogului social, precum și celelalte dispoziții legale invocate.

În probatoriu: înscrisurile atașate la dosarul cauzei.

În temeiul art. 223 din N.C.P.C. solicită judecarea cauzei și în lipsă.

La data de 21.03.2023 pârâtul a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În fapt, reclamantul a fost angajatul fiind încadrat la desfășurând activitățile prevăzute în Fișa postului nr. 3197881 din 19.07.2019 (înscris anexat prezentei), iar la data de 15.08.2022, i-au încetat raporturile de serviciu, conform art. 69, litera a) din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului.

..... a întocmit, cu respectarea prevederilor legale, Fișa de pensie a reclamantului, ulterior, a transmis întreg dosarul de pensionare, Casei de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne prin Adresa cu numărul 2650099 din 26.10.2022 (anexate întâmpinării aceste înscrisuri).

Prin acțiunea dedusă judecății, reclamantul solicită:

I.) Plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare efectuate și necompensate cu timp liber corespunzător în perioada 01.12.2021-15.08.2022;

II.) Efectuarea demersurilor necesare, incluzând, dar fără a vă limita' la operațiunile necesare de analizare a documentelor de salarizare, comunicarea documentelor de salarizare sau personal în vederea efectuării recalculării pensiei militare de serviciu, cu luarea în considerare a orelor suplimentare efectuate în perioada mai susmenționată;

III.) Obligarea pârâtei la plata dobânzii legale începând cu 01.12.2021 până la data plății efective a acesteia.

Dezvoltarea și combaterea motivelor invocate prin cererea de chemare în judecată:

Petitul numărul 1:

Pentru a lămuri cauza pendinte și pentru o corectă apreciere asupra cronologiei cadrului legislativ incident, s-au învederat, prevederile următoarelor acte normative, cu completarea că reglementările legale privind orele suplimentare stabilesc anumite condiții pentru ca orele peste programul normal de lucru să fie considerate ore suplimentare. Legislația specială reglementează pe deplin programul de lucru, modul de compensare a timpului lucrat suplimentar și plata sporului pentru munca din zilele de sâmbătă, duminică și celelalte zile în care nu se lucrează.

Așadar, ordinul care reglementează programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal este Ordinul 577 din 08 august 2008 care stipulează:

.. Articolul I:

În sensul prezentului ordin, prin program de lucru se înțelege perioada în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor fișei postului.”

„Articolul 2:

(1) Durata programului de lucru al polițistului este, de regulă, 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu un repaus săptămânal de 2 zile, de regulă sâmbăta și duminica.

(2) Acordarea zilelor de odihnă săptămânală ce se cuvin polițistului, în zile consecutive, poate fi amânată, în mod excepțional, numai dacă interesele serviciului o impun, cel mult de două ori într-o lună, fără a depăși 30 de zile de la data la care persoana a fost la program.

(3) Durata maximă legală a programului de lucru nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare. Prin excepție, durata programului de lucru poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de muncă, calculată pentru o perioadă de referință de 3 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână.”

„Articolul 3:

(1) Programul de lucru se organizează în zilele lucrătoare, în intervalul orar, 08,00-16,00.

(2) În unitățile în care programul de lucru nu poate fi desfășurat în intervalul de timp prevăzut la alin. 1), acesta este organizat, prin dispoziția șefilor structurilor respective, cu consultarea Corpului National al Polițiștilor și a altor asociații profesionale legal constituite, precum și a sindicatelor reprezentative, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.”

„Articolul 8:

(1) Prin modul de proiectare a fișelor posturilor și prin organizarea activității, șefii unităților asigură încărcarea echilibrată cu sarcini a polițiștilor, potrivit fiecărei categorii profesionale, de utilizarea completă de către aceștia a timpului de muncă și îndeplinirea îndatoririlor curente în timpul programului normal de lucru.

(2) În situații neprevăzute, care impun desfășurarea de activități peste durata normală a programului de lucru, șeful unității dispune, în scris, cu justificarea temeinică a hotărârii sale efectuarea de ore suplimentare.”

În același sens, art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prevede la care face referire și reclamantul în finalul cererii sale, stabilește situațiile în care se efectuează munca peste durata programului de lucru și munca suplimentară, precum și condițiile de acordare a sporului pentru munca suplimentară, astfel:

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.”

Cu toate acestea legiuitorul a prevăzut norme speciale cu caracter derogatoriu pentru perioada dedusă judecății, care reglementează munca suplimentară.

Având în vedere perioada pentru care se solicită plata orelor suplimentare efectuate de reclamant și anume, 01.12.2021-15.08.2022, sunt importante prevederile art. 35 din Ordonanța de urgență nr. 114/2018 care statuează următoarele:

Articolul 35

(1) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin 2 - 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2019-2021, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul 2019, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislație aferente lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenit(ă).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în perioada 2019-2021 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenit(ă), proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

(4) Plata majorării prevăzute la alin. (3) se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă.

(5) În cazul funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, limita de 3% prevăzută la alin. (3) se stabilește la nivelul bugetului centralizat al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) În situația prevăzută la alin. (3), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual. În cazuri cu totul deosebite, munca suplimentară se poate efectua și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.

(7) Condițiile de stabilire a majorării prevăzute la alin. (3), precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut pentru care se acordă acest drept se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.

(8) Dispozițiile alin. (3)-(7) nu aduc atingere prevederilor art. 35 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.

(9) Ordonatorii de credite răspund în condițiile legii de stabilirea și acordarea drepturilor prevăzute la alin. numai în condițiile încadrării în cheltuielile de personal aprobate prin buget.

Importante și cu incidență în cauză, sunt și prevederile Ordonanței de urgență nr. 130 din 17 decembrie 2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative care au următorul conținut:

Articolul 11

„(1) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul 2022, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii de penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenită/cuvenit.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. 1 munca suplimentară prestată în anul 2022 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterca și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

(4) Plata majorării prevăzute la alin. (3) se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, la nivelul ordonatorului principal de credite.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în cazul polițiștilor de penitenciare, limita de 3% se stabilește la nivelul bugetului centralizat al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) În situația prevăzută la alin. (3), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual. În cazuri cu totul deosebite, munca suplimentară se poate efectua și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.

(7) Condițiile de stabilire a majorării prevăzute la alin. (3) și cele de încadrare în limitele stabilite la alin. (4) și precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut pentru care se acordă acest drept se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”

Pentru a face mai multă lumină în ceea ce privește munca suplimentară, a fost emis Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 35/2019 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, care statuează la:

Articolul 4

(1) Sunt activități deosebite desfășurate în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu specifice unității potrivit competențelor legal stabilite, acele activități care se realizează în una dintre următoarele condiții:

a) au un grad ridicat de risc al integrității fizice, sănătății sau vieții personalului implicat;

b) au un grad ridicat de complexitate și dificultate;

c) presupun intervenția specializată în funcție de nivelul de urgență și/sau gravitate al situației/evenimentului;

d) la creșterea capacității operaționale a unității, precum și în situații de catastrofe, calamități, tulburări de amploare ale ordinii și siguranței publice ori alte asemenea evenimente.

(2) În toate situațiile, activitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă un caracter operativ sau neprevăzut.

Articolul 5

(1) Prestarea muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art. 4 se dispune de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual.

(2) În cazuri cu totul deosebite, se poate aproba prestarea muncii suplimentare peste plafonul de 180 de ore anual, dar nu mai mult de 360 de ore anual, în baza unui raport nominal întocmit de șeful ierarhic, aprobat de ordonatorul de credite, cu acordul sindicatului reprezentativ sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare alocate pentru plata muncii suplimentare.

(3) Conducătorii/șefii unităților care au calitatea de ordonatori de credite, potrivit legii, analizează în ședința de comandă organizată la începutul fiecărei luni calendaristice evoluția evenimentelor/situațiilor din aria de responsabilitate, în baza datelor și informațiilor specifice deținute și stabilesc, la propunerea personalului cu funcții de conducere din subordine, măsuri privind munca suplimentară prestată în condițiile prevăzute la art. 4 în vederea încadrării în fondurile bugetare alocate pentru plata acestei munci, respectiv în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă.

Articolul 6

(1) Majorarea se plătește personalului cu statut special dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există ordinul/dispoziția șefului ierarhic de prestare a muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art. 4, scris(ă) și emis(ă) conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități. În situațiile care implică desfășurarea de urgență a muncii suplimentare, ordinul/dispoziția șefului ierarhic poate fi comunicat(ă) și verbal, dar cu obligația de a fi consemnat(ă) ulterior în scris, în cel mai scurt timp posibil;

b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri, compensații etc. ori de cuantumul acestora, prevăzute expres pentru munca suplimentară;

c) compensarea muncii suplimentare, prin ore libere plătite, nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile de la prestarea acestei munci;

d) se asigură încadrarea în fondurile bugetare alocate cu această destinație.

(2) Timpul normal de lucru se stabilește lunar, prin înmulțirea numărului de zile lucrătoare din luna calendaristică cu 8 ore/zi.

(3) Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca suplimentară prestată și presupune că pentru numărul de ore lucrate peste timpul normal de lucru se acordă același număr de ore libere plătite. În cazul în care orele lucrate peste timpul normal de lucru au fost

compensate prin ore libere plătite în termenul prevăzut la alin. (1) lit. g), majorarea nu se mai plătește.

(4) Majorarea se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat ca muncă suplimentară și se determină pe baza raportului dintre solda de funcție/salariul de funcție și durata timpului normal de lucru din luna în care s-a desfășurat munca suplimentară.

(5) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), majorarea se plătește prin adăugare la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului respectiv și la drepturile salariale corespunzătoare muncii suplimentare prestate pentru care nu a fost acordat timp liber corespunzător. Orele suplimentare care fac obiectul acordării altor drepturi salariale expres prevăzute pentru munca suplimentară nu se iau în calcul la plata majorării în condițiile prezentului ordin.

Ulterior, în luna mai a anului 2022, a intrat în vigoare Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 60 din data de 23 mai 2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, ordin ce face lumină în direcția efectuării orelor suplimentare, stabilind, așa cum este și în titlul său, condițiile acordării majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut.

Mai departe, au fost invocate prevederile Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. 60 din data de 23 mai 2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut:

Art. 3 alin. (1): „Prestarea muncii suplimentare se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind programul de lucru și formele de organizare a acestuia.”

Art. 4, alin. (1): „Sunt activități deosebite desfășurate în domeniul ordinii și siguranței naționale, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu specifice unității potrivit competențelor legal stabilite, acele activități care se realizează în una dintre următoarele condiții:

a) Au un grad ridicat de risc asupra integrității fizice, sănătății sau vieții personalului implicat;

b) Au un grad ridicat de complexitate și dificultate;

c) Presupun intervenția specializată în funcție de nivelul de urgență și/sau gravitate al situației/evenimentului;

d) La creșterea capacității operaționale a unității, precum și în situații de catastrofe, calamități, tulburări de amploare ale ordinii și siguranței publice ori alte asemenea evenimente.

Alin.2: „În toate situațiile, activitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă un caracter operativ sau neprevăzut.”

Art. 5, alin.(1): „Prestarea muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art.4 se dispune de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual.”

Alin. 2: În cazuri cu totul deosebite, se poate aproba prestarea muncii suplimentare peste plafonul de 180 de ore anual, dar nu mai mult de 360 de ore anual, în baza unui raport nominal întocmit de șeful ierarhic, aprobat de ordonatorul de credite, cu acordul reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare alocate pentru plata muncii suplimentare.”

Art. 6, alin. 2: „Conducătorii/Șefii unităților care au calitatea de ordonatori terțiari de credite aflați în subordinea ordonatorului principal de credite, potrivit legii, analizează în ședința de comandă organizată la începutul fiecărei luni calendaristice evoluția

evenimentelor/situațiilor din aria de responsabilitate, în baza datelor și informațiilor specifice deținute și stabilesc, la propunerea personalului cu funcții de conducere din subordine, măsuri privind munca suplimentară prestată în condițiile prevăzute la art.4. în vederea încadrării în fondurile bugetare alocate pentru plata acestei munci, respectiv în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, stabilită la nivelul fiecărui ordonator.”

Art. 7 (1): „Majorarea se plătește personalului cu statut special dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) Există ordinul/dispoziția șefului ierarhic de prestare a muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art.4. scris(ă) și emis(ă) conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități. În situațiile care implică desfășurarea de urgență a muncii suplimentare, ordinul/dispoziția șefului ierarhic poate fi comunicat(ă) și verbal, dar, cu obligația de a fi consemnat(ă) ulterior în scris, în cel mai scurt timp posibil;

b) Nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri, compensații etc. ori de cuantumul acestora, prevăzute expres pentru munca suplimentară;

c) Compensarea muncii suplimentare prin ore libere plătite nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile de la prestarea acestei munci;

d) Se asigură încadrarea în fondurile bugetare alocate cu această destinație.”

(2): Timpul normal de lucru se stabilește lunar, prin înmulțirea numărului de zile lucrătoare din luna calendaristică cu 8 ore/zi.”

(3): „Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca suplimentară prestată și presupune că pentru numărul de ore lucrate peste timpul normal de lucru se acordă același număr de ore libere plătite. În cazul în care orele lucrate peste timpul normal de lucru au fost compensate prin ore libere plătite în termenul prevăzut la alin. 1 lit. c, majorarea nu se mai plătește.”

În baza prevederilor Ordinului nr. 4 din 23.01.2015 privind condițiile de acordare a majorării salariale pentru personalul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, dar și a Ordinului nr. 60 din 19 mai 2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut a fost emisă și Procedura de sistem P.S. IGPF nr.608 privind acordarea majorării salariale pentru personalul care își desfășoară activități în zilele de sâmbătă, duminică, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, precum și a majorării salariale acordată personalului cu statut special pentru munca suplimentară prestată pentru activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, ale cărei prevederi sunt reliefate, astfel:

„5.1. Generalități. Condiții de acordare

(2) Majorarea salarială reglementată în conținutul O.M.A.I. 4/2015, se plătește personalului care a desfășurat activități în zilele de sâmbătă, duminică, de sărbători legale și în celelalte zile, în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există o programare în ture, schimburi sau altă formă de organizare a programului de lucru și/sau există dispoziția șefului de desfășurare a activității peste durata normală a timpului de muncă, scrisă sau verbală, dar consemnată ulterior în scris, emisă conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități;

b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri sau compensații ori de cuantumul acestora, prevăzute expres pentru activitățile desfășurate în zilele de repaus săptămânal și/sau în zilele de sărbători legale;

c) se încadrează în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul ordonatorilor de credite.

(3) Majorarea salarială reglementată în cuprinsul O.M.A.I nr. 60/2022 se acordă personalului cu statut special care a prestat munca suplimentară pentru activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există dispoziția șefului ierarhic de prestare a muncii suplimentare, scrisă și emisă conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități. În situațiile care implică desfășurarea de urgență a muncii suplimentare, dispoziția șefului ierarhic poate fi comunicată și verbal, dar cu obligația de a fi consemnată ulterior în scris, în cel mai scurt timp posibil;

b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri, compensații etc. ori de cuantumul acestora, prevăzut expres pentru munca suplimentară;

c) compensarea muncii suplimentare, prin ore libere plătite, nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile de la prestarea acestei munci.

d) se asigură încadrarea în fondurile bugetare alocate cu această destinație."

Normele de drept impun îndeplinirea cumulativă a unor condiții privind plata muncii suplimentare, așadar, prin cele arătate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a demonstrat că atinge cumulativ condițiile obligatorii, acesta s-a limitat la a solicita într-o manieră generală plata orelor suplimentare prestate în perioada 01.12.2021-15.08.2022, astfel că, acesta nu poate dovedi că se găsește în vreuna din ipotezele prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, nefiind demonstrată situația premisă a refuzului nejustificat, singura care ar putea fundamenta o soluție de obligare a autorității la recunoașterea și exercitarea dreptului reclamantului.

Mai mult decât atât, din adresa emisă de către cu numărul 1994233 din 09.03.2023, coroborată cu pontajele lunare întocmite la nivelul cu centralizatoarele lunare privind personalul care a prestat muncă suplimentară ori cele cu personalul care a prestat ore peste durata normală a timpului de lucru în zilele de sâmbătă și duminică, sărbători legale rezultă faptul că, reclamantul a beneficiat de plata tuturor orelor suplimentare și de majorările prevăzute pentru orele lucrate în zilele de repaus și sărbători legale, în măsura în care, a îndeplinit cumulativ condițiile legale de acordare.

În continuare, s-au expus defalcăt, pe fiecare lună, din perioada solicitată în acțiune, numărul de ore suplimentare prestate de către reclamant, numărul de ore suplimentare compensate cu timp liber corespunzător, numărul de ore suplimentare plătite, și anume:

Luna DECEMBRIE 2021 program de lucru ture serviciu: 22 zile lucrătoare*8 = 176 fond de timp lunar; ore lucrate = 195; ore suplimentare = 195 - 176 = 19 ore în plus față de fond de timp lunar;

Plata orelor suplimentare = 8 ore (30/31.12 joi/vineri tura delegare) s-a efectuat în luna FEBRUARIE 2022 cu 175%, (364,95 lei) + 5 ore (30/31.12 joi/vineri tura delegare) s-a efectuat în luna MARTIE 2022 cu 175%, (228,10 lei)

În concluzie, rămân 6 ore suplimentare pe timpul delegării care trebuie compensate cu timp liber corespunzător și sunt nerecuperate în 60 zile.

Luna IANUARIE 2022 program de lucru ture serviciu: 20 zile lucrătoare*8 = 160 fond de timp lunar; ore lucrate = 244; ore suplimentare = 244 - 160 = 84 ore în plus față de fond de timp lunar, din care 16 ore deplasare delegare (8 ore - 12.01 și 8 ore — 26.01).

Plata orelor suplimentare = 13 ore (31.01 luni tura delegare) s-a efectuat în luna MARTIE 2022 cu 175% , (652,36 lei) + 31 ore (13 ore - 30.01 duminică tură delegare + 8 ore - sâmbătă tură delegare + 10 ore - duminică/luni tură delegare) s-a efectuat în luna APRILIE 2022 cu 75%, (666,69 lei).

În concluzie, rămân 71 ore suplimentare pe timpul delegării, din care 16 ore deplasare delegare care au fost compensate cu timp liber corespunzător, astfel: R/13 (07.03 luni) și R/5 (15.03 marți).

Rămân 53 ore suplimentare pe timpul delegării, din care 16 ore deplasare delegare care trebuie compensate cu timp liber corespunzător și sunt nerecuperate în 60 zile.

Luna FEBRUARIE 2022 program de lucru ture serviciu: 20 zile lucrătoare*8 = 160 fond de timp lunar, ore lucrate = 205, ore suplimentare = 205 - 160 = 45 ore în plus față de fond de timp lunar, din care 12 ore deplasare delegare (8 ore - 09.02 și 4 ore — 23.02).

Plata orelor suplimentare = 18 ore (5 ore - 28.02 luni+13 ore- 24/25.02 joi/ vineri) s-a efectuat în luna AUGUST 2022 cu 175% , (903.26 lei) + 13 ore (27.02 duminică) s-a efectuat în luna IULIE 2022 cu 75% (279,58 lei).

În concluzie, rămân 27 ore suplimentare care au fost compensate cu timp liber corespunzător, astfel: R/8 — 15.03, R/13- 28.04 și R/6-06.05.

Luna MARTIE 2022 program de lucru ture serviciu: 23 zile lucrătoare*8 = 184 fond de timp lunar, ore lucrate 209, ore suplimentare = 295 - 184 = 25 ore pe timpul delegării în plus față de fond de timp lunar, din care 4 ore deplasare delegare (23.03 miercuri).

În concluzie, rămân 25 ore pe timpul delegării care au fost compensate cu timp liber corespunzător, astfel: R/7-06.05, R/13- 10.05, R/5- 23.06.

Luna APRILIE 2022 program de lucru ture serviciu: 19 zile lucrătoare*8 = 152 fond de timp lunar, ore lucrate = 227, ore suplimentare = 227 - 152 = 75 ore în plus față de fond de timp lunar, din care 12 ore deplasare delegare (8 ore -06.04 și 4 ore 20.04)

Plata orelor suplimentare = 4 ore (29.04 vineri) s-a efectuat în luna IUNIE 2022 cu 75%, (211.29 lei), 9 ore (30.04 sâmbătă) s-a efectuat în luna IULIE 2022 cu 75% (475.40 lei) și 25 ore (4 ore -25.04 luni + 13 ore -24.04 duminică + 8 ore- 22.04 vineri) s-a efectuat în luna IULIE 2022 cu 75% (566,95 lei).

În concluzie, rămân 62 ore suplimentare care au fost compensate cu timp liber astfel: R/8 - 23.06, R/13- 27.06 , R/13 - 01.07 , R/13- 02.07 , R/13- 05.07, R/2 - 06.07.

Luna MAI 2022 program de lucru ture serviciu: 22 zile lucrătoare*8 =176 fond de timp lunar, ore lucrate = 223, ore suplimentare = 223 - 176 = 47 ore în plus față de fond de timp lunar, din care 4 ore deplasare delegare (4 ore -18.05).

Plata orelor suplimentare 23 ore (9 ore -29.05 duminică tura delegare +14 ore -28/29.05 sâmbătă/duminică tura delegare) s-a efectuat în luna AUGUST 2022 cu 75%, (449.68 lei).

În concluzie, rămân 47 ore suplimentare pe timpul delegării care au fost compensate cu timp liber corespunzător astfel: R/11-06.07, R/13 — 09.07, R/13-10.07, R/10-30.07.

Luna IUNIE 2022 program de lucru ture serviciu: 20 zile lucrătoare*8 = 160 fond de timp lunar, ore lucrate = 248, ore suplimentare = 248 - 160 = 88 ore în plus față de fond de timp lunar, din care 12 ore deplasare delegare (8 ore -01 .06 și 4 ore- 15.06).

Plata orelor suplimentare = 13 ore (28/29.06 marți/miercuri) s-a efectuat în luna AUGUST 2022 cu 75% , (652,36 lei) + 28 ore (13 ore - 25/26.06 sâmbătă/duminică + 8 ore — 25.06 sâmbătă + 7 ore - 19.06 duminică) s-a efectuat în luna AUGUST 2022 cu 75%, (602.18 lei).

În concluzie, rămân 75 ore suplimentare care au fost compensate cu timp liber corespunzător, astfel: R/3 -30.07, R/12 -03.08, R/12 -06.08, R/12 - 07.08, R/12 - 10.08, R/12 - 11.08, R/12-14.08.

În luna IULIE 2022, a beneficiat de CO în perioada 13.07-29.07.2022. iar în data 02.08.2022 a avut ÎP și cu 18.08.2022 încetat raporturile de serviciu.

Analizând situația particulară a reclamantului, se impune sublinierea mai multor aspecte:

A.) În ceea ce privește activitatea desfășurată de către reclamant în perioada din litigiu, acesta și-a desfășurat activitatea, atât în cadrul, dar a executat și misiuni în cadrul în regim de ture serviciu, ca durată normală a timpului de lucru în cadrul misiunilor C.Z.C.I.A., în acest caz intervenind instituția delegării, fără să se fi schimbat forma de organizare a programului de lucru.

B.) Referitor la orele lucrate suplimentar de luni până vineri, a condițiilor care trebuie îndeplinite cumulativ pentru compensarea acestora, toate acestea se regăsesc, așa cum s-a dezvoltat anterior în Ordinul nr.35/2019 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut-ce are aplicabilitate, în speță, din luna decembrie 2021 până în luna mai 2022 când a intrat în vigoare Ordinul 60/2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, iar munca prestată suplimentar de către reclamantul a fost compensată cu un spor de 175%.

C.) Privitor la orele lucrate de către reclamant, în timpul programului normal de lucru, când tura de serviciu a fost în zilele de sâmbătă, duminică, sărbători legale, precum și, în celelalte zile, în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, acestea au fost recompensate conform Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. 4 din 23 ianuarie 2015 privind condițiile de acordare a majorării salariale pentru personalul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, adică reclamantul a primit un spor de 75% și compensare cu timp liber corespunzător.

D.) Mai mult decât atât, există prevederi legale clare care stabilesc că, pe timpul delegării orele suplimentare nu se pot plăti, se pot compensa doar cu timp liber corespunzător-alineat 4 din Procedura de sistem — IGPF-608/2022 privind acordarea majorării salariale pentru personalul care își desfășoară activități în zilele de sâmbătă, duminică, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, precum și a majorării salariale acordată personalului cu statut special pentru munca suplimentară prestată pentru activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, iar, conform art. 7, alin. 2) din Ordinul 577/2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare, a acestuia și acordarea repausului săptămânal: „Pe timpul delegării nu se pot plăti ore suplimentare”, toate acestea, împletindu-se cu Dispoziția Inspectorului General nr. 24256 din 18.05.2022 privind întocmirea în mod unitar a documentelor justificative în vederea acordării sporului pentru condiții grele de muncă, majorări salariale pentru personalul care desfășoară activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează și majorări salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, personalul care menționează la Punctul III, lit.t): „Pe timpul delegării nu se poate plăti munca suplimentară.” Însă, pe timpul delegării, reclamantul a beneficiat de plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și de o indemnizație de delegare conform art. 16, Secțiunea a 2-a, din Legea-cadru nr. 153/2017: „Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil, trimiși în interesul serviciului în delegare sau detașați la aplicații, trageri, instrucție în tabără sau în alte misiuni în alte localități decât cele în care se află sediul unității din care fac parte, au dreptul la indemnizația de delegare sau de detașare, precum și la decontarea cheltuielilor de cazare, potrivit reglementărilor în vigoare aplicabile personalului din sectorul bugetar.”

Din coroborarea pontajelor lunare, a centralizatoarelor privind plata orelor suplimentare sau a orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal ori sărbători legale și a datelor înaintate de către Serviciul Financiar al instituției reiese, fără tăgadă, că reclamantul ar mai fi avut de recuperat 6 ore suplimentare efectuate în luna decembrie 2021, 53 de ore suplimentare efectuate în luna ianuarie 2022, cu precizarea că aceste ore au fost efectuate pe perioada delegării, drept urmare, așa cum s-a învederat anterior, aceste ore ar fi putut fi numai cu timp liber corespunzător, în situația în care, reclamantul s-ar fi adresat cu un raport scris șefului unității prin care solicită acordarea de liber, însă acest lucru nu s-a întâmplat. (au fost depuse în

probațiune, rapoarte de solicitare acordare liber pentru orele suplimentare ale altor colegi ai reclamantului).

E.) În data de 27.10.2022, reclamantului i s-a virat suma de 160 de lei conform Ordinului de plată nr. 4263/27.10.2022, sumă ce reprezintă diferențele salariale pentru orele nerecuperate.

F.) În situația în care reclamantului i s-au plătit orele suplimentare conform Ordinului nr.35/2019 și a Ordinului nr.60/2022, instituția a verificat îndeplinirea cumulativă a tuturor condițiilor prevăzute de aceste ordine, inclusiv cea a existenței Notei raport justificative a șefului de sector privind aprobarea de către șeful a efectuării unui număr concret de ore suplimentare de către lucrătorii aflați în subordine. Prin urmare, șeful de sector când a considerat că situația o impune, pentru întărirea dispozitivului de supraveghere și control la trecerea frontierei de stat a solicitat superiorului aprobarea de ore suplimentare care urmau să fie efectuate de către polițiștii din cadrul, printre care și reclamantul.

Aplecându-se asupra motivelor invocate prin cererea de chemare în judecată, în ceea ce privește susținerea reclamantului, de la punctul 1.6., și anume:

Nu este vorba despre un refuz al reclamantului de a recupera orele suplimentare, ci este vorba despre situația în care recuperarea acestora nu mai era posibilă din motive obiective, respectiv încetarea raporturilor de muncă prin pensionare, aceasta este complet eronată și lipsită de sens, date fiind prevederile legale indicate mai sus, care stabilesc un termen în care polițistul poate solicita plata acestor ore suplimentare, adică 60 de zile de la prestarea muncii respective, cu precizarea că solicitarea plății este posibilă după curgerea acestui termen, înăuntrul termenului polițistul are posibilitatea de a cere compensarea muncii suplimentare prin ore libere plătite. Cu titlu explicativ, reclamantul solicită plata a 67 de ore suplimentare necompensate cu timp liber corespunzător, ore suplimentare efectuate în luna ianuarie a anului 2022, susținând, așa cum s-a arătat supra, că acestea nu au putut fi recuperate deoarece i-au încetat raporturile de serviciu, însă reclamantul pierde din vedere faptul că, raporturile de serviciu i-au încetat în luna august 2022, așadar s-a scurs o perioadă de aproape 7 luni de la prestarea orelor suplimentare și până la data pensionării, fiind depășit cu mult termenul imperativ de 60 de zile. Ceea ce se dorește a se scoate în evidență este că, reclamantul, în măsura în care se considera îndreptățit la recuperarea orelor suplimentare, avea suficient timp, înainte de a-i înceta raporturile de serviciu să solicite compensarea orelor suplimentare cu timp liber corespunzător, însă nu a procedat într-o asemenea manieră.

Raportat la cele expuse anterior, instanța nu poate să ia în considerare acordarea unor drepturi salariale reclamantului decât în condițiile legii, iar dispozițiile legale mai sus menționate, nu permit acordarea majorărilor respective reclamantului, în condițiile în care, în acest interval de timp era posibilă doar compensarea prin timp liber a orelor de lucru prestate suplimentar în intervalele invocate de reclamant din prisma faptului că orele prestate suplimentar au fost în perioada delegării, în speță, nefăcându-se dovada imposibilității compensării muncii suplimentare, această situație a luat naștere din vina exclusivă a pasivității reclamantului.

Prin urmare, nu se poate reține culpa instituției pârâte în neacordarea drepturilor solicitate de reclamant în lipsa rapoartelor personale întocmite de acesta din urmă, prin care să solicite compensarea muncii suplimentare prestate, o astfel de culpă putând fi reținută în sarcina pârâtei doar în situația în care drepturile pretinse nu ar fi fost acordate, deși au fost întocmite astfel de rapoarte de către reclamant, situație neincidentă în speța dedusă judecății.

Este greșită afirmația reclamantului cum că instituția nu i-a înaintat un răspuns la Adresa nr. 23576/29.11.2022-fila 2, ultimul alineat, deoarece i-a răspuns solicitărilor prin Adresa nr. 1925003 din 10.02.2023.

Referitor la spețele indicate de reclamant cu titlu de practică, și anume Decizia nr. 3064/07 iunie 2016 a C.A. București și Decizia nr. 1163 din 27 mai 2013 a C.A. Galați, acestea privesc salariați care au desfășurat activități în baza unui contract individual de muncă, nu

polițiști, în spețe fiind aplicabile prevederile Codului muncii. În speța dedusă judecătii prevederile Codului muncii se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii, or în speța normele speciale de reglementare a muncii suplimentare conțin dispoziții derogatorii. Prevederile aplicabile funcționarilor publici cu statut special se completează cu cele ale Codului Muncii doar în ceea ce privește termenele de plată a majorărilor salariale aferente activității desfășurate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, așa cum reiese din dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 4 din 23 ianuarie 2015.

În altă ordine de idei, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat prin Hotărârea din 25.11.2010, cauza C-429/09 Gunter Fur/Stadt Halle, la punctele 91-98, următoarele:

91. Prin intermediul celei de-a treia și al celei de-a patra întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere ridică problema formei pe care trebuie să o îmbrace un drept la repararea prejudiciului, precum și pe cea a modului de calcul al respectivei reparări a prejudiciului.

92. În ceea ce privește forma și modul de calcul al reparării prejudiciului, trebuie subliniat că repararea prejudiciilor cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii trebuie să fie corespunzătoare prejudiciului suferit, astfel încât să asigure o protecție efectivă a drepturilor acestora (Hotărârea Brasserie du pecheur și Factortame, punctul 82.)

93. Astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 62 din prezenta hotărâre, în lipsa unor dispoziții de drept al Uniunii în acest domeniu, ordinea juridică din fiecare stat membru are sarcina de a stabili, sub rezerva echivalenței și efectivității, criteriile care permit determinarea întinderii reparării prejudiciului (Hotărârea Brasserie du pecheur și Factortame, punctul 83).

94. Rezultă că dreptului național al statelor membre îi revine sarcina, cu condiția respectării principiilor menționate la cele două puncte precedente, pe de o parte, să stabilească dacă repararea prejudiciului cauzat unui particular prin încălcarea dispozițiilor Directivei 2003/88 trebuie să fie efectuată prin acordarea de timp liber suplimentar sau a unei indemnizații financiare și pe de altă parte, să definească normele privind modul de calcul al acestei reparări.

98. În consecință, este necesar să se răspundă la a treia și a patra întrebare că repararea, atlată în sarcina autorităților statelor membre, a prejudiciului pe care acestea l-au cauzat particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii trebuie să fie corespunzătoare prejudiciului suferit. În lipsa unor dispoziții de drept al Uniunii în acest domeniu, dreptul național al statului membru în cauză are sarcina să stabilească, cu respectarea principiilor echivalenței și efectivității, pe de parte, dacă prejudiciul suferit de un lucrător, precum domnul Fur în acțiunea principală, ca urmare a încălcării unei norme de drept al Uniunii trebuie reparat fie prin acordarea de timp liber suplimentar, fie prin acordarea unei indemnizații pecuniare, precum și pe de altă parte, care sunt normele privind modul de calcul al acestei reparări. Perioadele de referință prevăzute la articolele 16-19 din Directiva 2003/88 sunt lipsite de relevanță în această privință."

Văzând și optica instanțelor europene, statul român a stabilit în mod concret condițiile cumulative și obligatorii și modalitatea de recompensare a muncii suplimentare prestată de către polițiști, precum și ordinea acestor beneficii, în sensul posibilității acordării, în primul rând, a timpului liber corespunzător orelor lucrate suplimentar (atunci când polițistul solicită scris acordarea timpului liber corespunzător- ceea ce nu este cazul reclamantului), ca mai apoi, în caz de neacordare a acestui timp liber (refuz al șefului unității de a aproba acest timp liber din diverse motive obiective) polițistul să aibă dreptul de a solicita plata acestor ore lucrate suplimentar.

Petitul nr. II:

În primul rând, s-a solicitat instanței să examineze și să se pronunțe, în sensul admiterii excepției prematurității acestui capăt de cerere, luând în considerare următoarele considerente:

Considerații privind rolul instanței în cadrul mecanismelor de stabilire a drepturilor de pensie.

a) Procedura de stabilire a drepturilor de pensie ori de revizuire a acestora este strict reglementată de lege, la fel fiind și competența instanței în astfel de proceduri.

b) Din cuprinsul prevederilor Legii nr.223/2015 privind pensiile militare de stat rezultă că orice persoană care se consideră îndreptățită să obțină drepturi de pensie ori modificarea acestora trebuie să se adreseze mai întâi organului competent de pensie cu o cerere în acest sens, anexând toate documentele necesare cu respectarea exigențelor formale, iar ulterior, dacă este nemulțumită de soluția sau măsura dispusă cu privire la această cerere, este îndreptățită să formuleze contestație în instanță.

Abia după epuizarea acestei proceduri persoana respectivă este îndreptățită să se adreseze instanței pentru a obține realizarea drepturilor solicitate.

c) Însă, instanța de judecată nu are alt atribut decât acela de a verifica legalitatea soluției dispusă de organul de pensie, pe baza documentelor depuse de reclamant la organul de pensie, neputându-se justifica o intervenție a instanței pe baza unor înscrisuri noi sau diferite de cele prezentate mai întâi organului de pensie.

De asemenea, în cadrul controlului de legalitate, nu se pot depăși limitele impuse de însăși conținutul/cuprinsul cererii adresate de reclamant casei de pensii.

Instituția a respectat întocmai prevederile legale privind calculul pensiei militare a reclamantului, sumele care privesc plata muncii suplimentare au fost incluse în mod corespunzător în salariile lunare brute realizate la funcția de bază, în luna în care reclamantul a desfășurat munca suplimentară. Calculul pensiei militare s-a făcut cu respectarea prevederilor art.28 din Legea nr.223/2015 privind pensiile militare de stat, care prevede: „baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive.(...), precum și cu respectarea punctului 9 din precizările Secretarului general al MAI nr.388099/13.05.2016.

Pentru o interpretare corectă și legală a noțiunii de venit realizat, s-a solicitat a se avea în vedere Decizia nr.652/2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. I din Legea nr. 571/2003 Codul fiscal, prin care Curtea Constituțională a dat o definiție largă a noțiunii de venit realizat: „Curtea observă, din examinarea prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, că nu există o reglementare/definiție a sintagmei „venituri realizate din orice sursă.” Cu toate acestea, din analiza definițiilor date de Dicționarul explicativ al limbii române, precum și a prevederilor Legii nr. 571/2003, se poate deduce care este sensul sintagmei. Astfel, analizând din punct de vedere lingvistic termenii menționați, Curtea observă că Dicționarul explicativ al limbii române (editat de Institutul de Lingvistică al Academiei Române, Editura Univers Encyclopedic, ediția 2012) oferă următoarea definiție a noțiunii de „venit”: „Ceea ce se obține prin desfășurarea unei activități, prin plasarea unei sume de bani, etc.: câștig, beneficiu.”. În ceea ce privește cuvântul „realizat”, același dicționar îl definește ca: „înfăptuit, împlinit.”

Văzând acestea, s-a considerat că cererea reclamantului de recalculare a pensiei militare de serviciu, cu luarea în considerare a orelor suplimentare efectuate în perioada 01.12.2021-15.08.2022, nu este întemeiată în drept, dat fiind faptul că, presupusele sume cuvenite prestării muncii suplimentare nu sunt dovedite și nici întru totul împlinite la data calculării pensiei militare, drept urmare, s-a solicitat respingerea și a acestui petit, ca neîntemeiat.

Mai mult, acest petit este prematur formulat, de vreme ce nu există o hotărâre definitivă a instanței de judecată, în sensul obligării pârâtei la plata orelor lucrare suplimentar de către reclamant, numai în acest caz reclamantul are dreptul de a solicita recalcularea pensiei militare.

Revenind la rolul instanței de judecată în cadrul mecanismelor de stabilire a drepturilor de pensie, s-a reliefat faptul că, potrivit art.65 alin. 1 și 2 din Legea nr. 223/2015, în situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele

stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa de pensii sectorială operează, din oficiu ori la cererea persoanelor îndreptățite, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire. Sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. 1 se acordă sau se recuperează, după caz, în cadrul termenului general de prescripție, calculat de la data constatării diferențelor.

Din analiza acestor prevederi legale rezultă că o modificare a drepturilor de pensie stabilite prin decizie poate avea loc, fie ca urmare a admiterii unei contestații, fie ca urmare a unei revizuirii din oficiu sau la cererea pensionarului. Pensionarul nemulțumit de modul de stabilire a pensiei poate să conteste decizia de pensionare, cu respectarea procedurii prealabile, fie să se adreseze casei sectoriale de pensii cu o cerere de recalculare/revizuire a pensiei.

În acest ultim caz, decizia asupra cererii de recalculare/revizuire poate fi atacată la rândul ei, și doar în cazul nesoluționării cererii de recalculare/revizuire printr-o decizie, pensionarul poate deduce cererea sa de recalculare/revizuire direct instanței de judecată (această cerere având ca obiect obligația de a face, respectiv de a se emite decizia de recalculare/revizuire, adică o nouă decizie care să ia locul celei criticate, noua decizie fiind după caz, de acordare a pensiei, de recalculare, de revizuire, în funcție de obiectul celei criticate).

Dacă nu ar fi așa, s-ar admite că finalitatea contestării unei decizii să se atingă cu eludarea procedurii obligatorii de contestare prevăzută de lege.

Rezultă de aici că, nici în cazul unor pretinse erori în privința modului de stabilire a pensiei, nici în cazul unor venituri sau stagii de cotizare nevalorificate sau incidente ulterior pensionării, legea nu permite valorificarea drepturilor pretinse decât cu respectarea procedurii legale, dreptul substanțial la recalculare a pensiei fiind condiționat de fiecare dată de efectuarea unui demers administrativ, toate putând fi adresate numai casei sectoriale de pensii de care aparține pensionarul.

În continuare, în baza liberului acces la justiție, care nu este însă absolut și necondiționat, ci se exercită în condițiile legii, pensionarul poate să atace decizia pronunțată asupra cererii de recalculare ori hotărârea comisiei de contestații, fie să se adreseze direct instanței în cazul în care casa sectorială de pensii ori comisia de contestații au omis să se pronunțe.

Un aspect deosebit de important este acela că, reclamantul, în data de 26.10.2022, a luat la cunoștință conținutul Fișei de pensie cu numărul 2650068 din 25.10.2022, semnând în acest sens. Având în vedere că acesta a studiat întregul înscris și că la Punctul 7 din Fișa de pensie a reclamantului sunt inserate, printre celelalte elemente, și majorările pentru activitățile desfășurate în zilele de repaus săptămânal în procent de 75% (ianuarie 2022-suma de 1621 lei, februarie 2022 - suma de 1406 lei, martie 2022 - suma de 1104 lei, aprilie 2022- suma de 1644 lei, mai 2022-suma de 1420 lei, iunie 2022-suma de 2167 lei), precum și majorările privind orele suplimentare, în procent de 175 % (februarie 2022-suma de 820 lei, aprilie 2022-suma de 623, iunie 2022-suma de 593 lei), reclamantul și-a însușit și a semnat în acest sens, fiind de acord cu datele inserate în fișa de pensie. Drept urmare, acesta nu poate susține că instituția ar mai fi obligată și îi plătească alte ore suplimentare, atâta vreme cât, a semnat Fișa de pensie, înainte de semnarea acesteia, dacă se considera vătămat în vreun sens ori aprecia că datele cuprinse în aceasta nu sunt cele reale și corecte, avea posibilitatea concretă de a contesta corectitudinea datelor din fișă, refuzând semnarea acesteia.

Așadar, reclamantul nu s-a adresat instituțiilor competente cu o asemenea cerere, de care s-a făcut vorbire în rândurile de mai sus, ci s-a adresat direct instanței de judecată, sub acest aspect, neacordându-le posibilitatea de analizare prealabilă a cererii, în consecință, se consideră că acestuia nu i s-a născut dreptul la acțiune, astfel că s-a solicitat admiterea excepției prematurității cererii, cu consecința respingerii cererii de recalculare a pensiei ca fiind prematură.

Petitul numărul III:

În ceea ce privește plata diferențelor salariale dintre salariile efectiv încasate și salariilor cuvenite, actualizate cu rata inflației și cu dobânzile aferente, rugăm onorata instanță să constate că acesta este neîntemeiat deoarece atâta vreme cât drepturile salariale principale pretinse nu sunt întemeiate, nici drepturile accesorii acestora (indexarea drepturilor salariale pretinse) nu sunt întemeiate, accesoriul urmând soarta principalului.

Actul normativ care reglementează dobânda legală este O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar. Potrivit dispozițiilor art. 1 coroborate cu cele ale art. 8 din actul normativ mai susmenționat, părțile sunt libere să stabilească în convenții rata dobânzii pentru întârziere în plata unei obligații bănești, dobânda calculându-se numai asupra cuantumului sumei împrumutate. Or, în cauza dedusă judecării, părțile nu numai că nu au stabilit printr-o convenție dobânda legală, dar nici nu poate fi pusă în întârziere, deoarece, angajarea cheltuielilor din bugetul aprobat M.A.I. se face numai în limita creditelor bugetare aprobate.

În concluzie, în lumina „tuturor considerentelor expuse pe larg, anterior, s-a solicitat să se constate că pârâtul a făcut o corectă aplicare a prevederilor ce reglementează instituția salarizării și a personalului propriu și pe cale de consecință, să se procedeze la respingerea acțiunii promovate de reclamant ca nefondată, sub toate petitele formulate.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 și următoarele din Noul Cod de Procedură Civilă, precum și prevederile legale la care s-a făcut referire.

În temeiul art. 223 și al art. 411 alin. (1) pct. 2 din Codul de Procedură Civilă, s-a solicitat judecarea cauzei și în eventuala lipsă.

În probatoriu s-a solicitat admiterea probei cu înscrisuri.

Au fost anexate, în copie, următoarele înscrisuri: fișa postului nr. 3197881 din data de 19.07.2019, extras din pontajul cu numărul de înregistrare 2885294 din data de 05.01.2022, aferent lunii decembrie 2021, extras din pontajul cu numărul de înregistrare 2886093 din data de 04.02.2022, aferent lunii ianuarie 2022, extras din pontajul cu numărul de înregistrare 2886922 din data de 04.03.2022 aferent lunii februarie 2022, extras din pontajul cu numărul 2887623 din data de 04.04.2022 aferent lunii martie 2022, extras din pontajul cu numărul 2888337 din data de 04.05.2022 aferent lunii aprilie 2022, extras din pontajul cu numărul 2889060 din data de 03.06.2022 aferent lunii mai 2022, extras din pontajul cu numărul 2889870 din data de 04.07.2022 aferent lunii iunie 2022, extras din pontajul cu numărul 2890597 din data de 03.08.2022 aferent lunii iulie 2022, extras din pontajul cu numărul 2891453 din data de 05.09.2022 aferent lunii august 2022, extrase din centralizatoarele lunare privind orele prestate peste durata normală a timpului de lucru în zilele de sâmbătă, duminică, sărbători legale: Nr. 2889062 din data de 03.06.2022, Nr.2888339 din data de 04.05.2022, Nr.2890599 din data de 03.08.2022, Nr. 2891295 din data de 29.08.2022, extrase din centralizatoarele lunare privind munca suplimentară: nr. 2886570 din data de 28.02.2022, Nr. 2887457 din data de 28.03.2022, nr. 2887456 din data de 05.2022, nr. 2890507 din data de 29.07.2022, nr.2889709 din data de 06.2022, nr. 2891299 din data de 29.08.2022, nr.2892511 din data de 19.10.2022, adresa Serviciului Financiar nr. 1994233 din data de 09.03.2023, adresa Serviciului Resurse Umane de înaintare a dosarului de pensie către Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne Nr. 2650099 din data de 26.10.2022, cererea reclamantului privind acordarea pensiei, fișa de pensie cu Nr. 2650068 din data de 25.10.2022, adeverința eliberată de Serviciul Financiar privind veniturile realizate în perioada 01.01.2022-30.06.2022 înregistrată cu numărul 2685201 din data de 25.10.2022, raport solicitare acordare liber nr. 219/01.04.2022 al agentului; raport solicitare acordare liber Nr.325/02.05.2022 al agentului șef raport solicitare acordare liber Nr.539/21.06.2022 al agentului raport solicitare acordare liber Nr. 541/21.06.2022 al agentului șef raport solicitare acordare liber nr. 804/07.09.2022 al agentului șef principal

În cauză a fost efectuată expertiză tehnică judiciară care relevă numărul de ore suplimentare efectuate de reclamant în perioada 01.12.2021-15.08.2022 (410 ore), numărul de ore recuperate (254 ore), numărul de ore plătite (45 ore), numărul de ore neachitate/nerecuperate (111 ore).

La data de 15.10.2024 pârâtul a depus cerere prin care învederează faptul că, în Monitorul Oficial al României nr. 559/14.06.2024 a fost publicată Ordonanța de Urgență nr. 62 din 13 iunie 2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, act normativ care se aplică, potrivit dispozițiilor art. 1 din cuprinsul acesteia, atât în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, cât și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale acestui personal.

Totodată se menționează prevederile art. 2 alin. (1) din același act normativ, care dispun: “(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

coroborate cu cele din cuprinsul art. 3: „dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

De asemenea, având în vedere dispozițiile art. 35 alin. (3) din O.U.G. nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 11, alin. (3), teza a II-a din O.U.G. nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal bugetare, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 6 alin.(1) lit. c) și art. 6, alin. (3) din Ordinul nr. 35/2019 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru muncă suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut și ale art. 4, alin. (1) lit. d) din Ordinul nr. 60/2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, se solicită suspendarea judecării prezentei cauze și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu următoarea chestiune de drept:

„În considerarea prevederilor art. 35 alin. (3) din O.U.G. nr.114/2018 și art. 11, alin. (3) teza a II-a din O.U.G. nr. 130/2021, pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat?”

Potrivit preambulului ordonanței mai sus menționată, actul normativ s-a adoptat raportat la necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare-care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice-care își răsfărânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice(...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea

și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

Conform art.4 din această ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

În atare condiții, deși O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, din scopul declarat de legiuitor la adoptarea ordonanței reiese că singura condiție de admisibilitate a unei asemenea cereri este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, „completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Referitor la sesizarea nr. 1935/1/2024, înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, din lecturarea Încheierii de ședință din data de 26 iunie 2024 a Curții de Apel Cluj, instanță care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, reiese faptul că, Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să se pronunțe asupra următoarei chestiuni de drept: „dacă pentru plata orelor suplimentare este necesară emiterea unui ordin scris, conform art. 35, alin. 6) din O.U.G. nr. 114/2018.”

În cauza de față, această chestiune este lămurită deja, deoarece reclamantul a efectuat ore suplimentare rezultate în urma efectuării turei de serviciu, adică și-a îndeplinit obligațiile de serviciu potrivit planificării în serviciu stabilite de către șeful turei de serviciu, prin Planul de acțiune al turei de serviciu, drept urmare, nu se pune problema existenței unui ordin scris, ca și în situația în care se discută despre munca suplimentară efectuată în condițiile Ordinului nr. 60/2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut, ordin care privește munca suplimentară prestată de către personalul cu statut special care a desfășurat activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut. În această din urmă situație este obligatoriu ca misiunea să fie dispusă în scris de către șeful ierarhic, atunci când polițiștii nu efectuează programul normal de lucru, ci este necesar să se prezinte la serviciu, în vederea executării unor activități cu caracter operativ sau neprevăzut, în sensul în care aceste activități sunt definite de către ordinul care le prevede.

Or, în litigiul dedus judecății, este necesar a se stabili dacă există o cerere prealabilă a polițistului de acordare a timpului liber aferent muncii suplimentare, cerere efectuată în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii și totodată se impune a se stabili dacă această cerere a fost sau nu aprobată de către angajator. Numai în cazul în care se constată că, șeful ierarhic nu a aprobat cererea polițistului de acordare liber, se procedează la punerea în plată a orelor lucrate suplimentar. Cele susținute sunt întărite de prevederile legale, mai exact atât de legea-cadru a salarizării, cât și de ordinele și ordonanțele în vigoare care privesc munca suplimentară care stabilesc: plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

Altfel spus, orele suplimentare în discuție, prestate de către reclamant sunt considerate ore suplimentare din prisma faptului că acestea, deși efectuate în cadrul programului normal de

lucru (12h tura de zi cu 24h liber, 12h tura de noapte cu 48h liber), depășesc fondul de lucru stabilit pentru luna respectivă.

Așa cum s-a evidențiat și în întâmpinare, dar și în notele de ședință înregistrate cu nr. 2115436/ 16.05.2024, aflate la dosarul cauzei, în speța dedusă judecătii, reclamantul nu a demonstrat că îndeplinește condiția prevăzută de art. 35, alin. (3) teza a II-a din O.U.G nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal bugetare, modificarea și completarea unor acte normative prorogarea unor termene: „plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.” Aceste prevederi se coroborează cu cele ale art. 11, alin. (3) din O.U.G. nr. 130/2021: „Prin excepție de la prevederile alin. (1), muncă suplimentară prestată în anul 2022 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.”, dar și cu cele ale art. 21, alin. (2) din Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: „În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1)-60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție /salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.”

În această direcție, se învederează și faptul că, în ceea ce privește posibilitatea de compensare a orelor suplimentare efectuate cu timp liber, deși dreptul reclamantului este prevăzut de normele legale punctate în întâmpinare, cum litigiul se poartă în cadrul contenciosului administrativ, fundamentul unei asemenea cereri îl poate constitui numai refuzul instituției noastre de recunoaștere a dreptului și de compensare a orelor suplimentare, refuz dedus din soluția nefavorabilă a unei asemenea cereri venită din partea reclamantului ori din absența unui răspuns favorabil la o atare cerere, astfel cum sunt ipotezele prevăzute de art.8 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ.

Așadar, din actele dosarului nu reiese că, reclamantul s-a adresat instituției cu o asemenea cerere de solicitare acordare liber înăuntrul termenului de 60 zile (această afirmație este întărită de doamna expert contabil, care la Răspunsul la obiectivul nr. 3 precizează: „cu referire la perioada din litigiu, expertul nu a identificat raport întocmit de reclamant pentru compensarea cu timp liber, ci rapoarte de recalculare și dare în plată a orelor suplimentare”), și numai în cazul în care, șeful ierarhic ar fi refuzat acordarea de timp liber corespunzător orelor suplimentare, atunci s-ar fi procedat la punerea în plată a acelor ore suplimentare. Însă, șeful ierarhic al reclamantului nu s-a putut pronunța asupra unei asemenea cereri pentru că reclamantul s-a aflat în pasivitate, adică nu a întocmit un raport de solicitare acordare liber cu scopul compensării orelor suplimentare.

În altă ordine de idei, scopul instituirii acestui termen de 60 de zile este tocmai pentru a nu se acumula la un moment dat un număr mare de ore suplimentare (așa cum de altfel se invocă și în cazul de față), prin a căror recuperare/compensare s-ar produce o inevitabilă perturbare a bunului mers a activității și îndeplinirii misiunilor ce revin structurii de poliție. Cu alte cuvinte, dacă aceste zile de recuperare nu sunt acordate din inițiativa șefului unității, ele pot fi solicitate de polițist, dar numai înăuntrul termenului de 60 de zile. În atare condiții, reclamantul deși avea

posibilitatea reală de a solicita compensarea orelor suplimentare cu timp liber corespunzător a preferat să solicite acordarea concediului de odihnă, ca mai apoi, să-i înceteze raporturile de serviciu cu instituția, cu drept la pensie. (Se depune alăturat Procedura de sistem PS-IGPF nr. 608 înregistrată cu numărul 261804/30.08.2022, în sensul lămuririi cu privire la punerea în aplicare a ordinelor de ministru ce stabilesc condițiile de acordare a majorării pentru munca suplimentară).

În opinia părâtului, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale prezentei cereri, drept urmare, se solicită admiterea cererii și punerea în aplicare a prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 din OUG nr. 62/2024 pentru a se pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, Tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 1 alin. și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și / sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și / sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea / recalcularea / revizuirea drepturilor la pensie sau /și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecării nu face obiectul unui recurs în legii în curs de soluționare.

Tribunalul constată că obiectul prezentei cauze îl constituie „drepturi bănești - privind plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare în perioada 01.12.2021-15.08.2022” prin care părâtul să fie obligat de instanță la plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare efectuate și necompensate cu timp liber corespunzător în perioada 01.12.2021-15.08.2022; efectuarea demersurilor necesare, incluzând, dar fără a se limita la operațiunile necesare de analizare a documentelor de salarizare, comunicarea documentelor de salarizare

sau personal în vederea efectuării recalculării pensiei militare de serviciu, cu luarea în considerare a orelor suplimentare efectuate în perioada mai susmenționată: plata dobânzii legale începând cu 01.12.2021 până la data plății efective a acesteia.

Tribunalul reține că problema de drept ce necesită a fi lămurită este:

„În considerarea prevederilor art. 35 alin. (3) din O.U.G. nr.114/2018 și art. 11, alin. (3) teza a II-a din O.U.G. nr. 130/2021, pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat.”

Tribunalul reține totodată că, asupra acestei chestiuni de drept și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Pentru a nu se antepun și nefiind o sesizare din inițiativa instanței, Tribunalul nu formulează un punct de vedere referitor la chestiunea de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, respectiv: „În considerarea prevederilor art. 35 alin. (3) din O.U.G. nr. 114/2018 și art. 11, alin. (3) teza a II-a din O.U.G. nr. 130/2021, pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat” și va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E :**

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: „În considerarea prevederilor art. 35 alin. (3) din O.U.G. nr.114/2018 și art. 11, alin. (3) teza a II-a din O.U.G. nr. 130/2021, pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat”.

În baza disp. art. 2 alin. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 rap. la 413 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ., suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării cursului judecății.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Mehedinți.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 23.10.2024.

Președinte,

.....

Grefier,

.....